

ECOLOGISCH VRIJWILLIGERSWERK, OVERAL TER WERELD

Bettina van Elk (62) is vrijwilliger bij natuurbeschermingsprojecten

'Sinds 1994 help ik in mijn vakantie als vrijwilliger, meestal een week of twee per project. Het gaat om wetenschappelijke onderzoeken die steeds gericht zijn op een diersoort: potvissen bij Martinique, orang-oetans op Sumatra, wolven in Polen, bultruggen voor de kust van Brazilië, kroonapen in India. Prachtig was het onderzoek naar belugawalvissen bij de Russische Solevetsky-eilanden in de Witte Zee.

Je helpt op allerlei verschillende manieren. Je verleent hand- en spandiensten voor het onderzoek, zoals het bij elkaar zoeken van etensresten of ontlasting van de dieren. Maar het kan ook zijn dat je klusjes doet voor het team, zoals de maaltijden maken. Ik ben geen bioloog of onderzoeker, maar ik wil me wel graag nuttig maken. Dat wordt doorgaans gewaardeerd. Je werkt met kleine groepen mensen en je moet van eenvoud houden: slapen in een tent of een barak, en soms is de watervoorziening heel elementair. Maar het is vaak toch heel gezellig.

Een strandvakantie, daar vind ik niks aan. Ik wil wat doen. Op deze manier kom je op unieke plaatsen in de wereld en je leert mensen in hun eigen omgeving kennen. Heel ontspannend. Het is ook echt geschikt voor mensen die graag alleen willen reizen, of voor iets oudere reizigers.'

BEACHVOLLEYBAL IN BRAZILIË

Charlotte Heida (26) en Marieke Mars (31) gaven volleyballes aan kinderen in Brazilië

Beachvolleyballers Charlotte Heida en Marieke Mars waren drie weken in de Braziliaanse stad Fortaleza. Hun verblijf bestond uit een combinatie van zelf sporten en lesgeven. 'Kinderen in de sloppenwijken hebben vaak alleen 's ochtends school. Wij werkten voor ARCA, een door de Nederlander Onno Raadsen opgezet sport- en ontwikkelingsproject dat kinderen in de middag een alternatief biedt voor de straat. Het geeft ze toekomstperspectief. Sommige ARCA-deelnemers bijvoorbeeld zijn opgeleid tot surfleraar. Van hen hebben we surfles gehad.

We zijn drie weken in Brazilië geweest. De ene dag gaven we les in de sloppenwijk, de andere waren we lekker zelf aan het volleyen op het strand. We sliepen in een eenvoudig pension. Af en toe kwam er geen warm water uit de kraan. Maar ik had het ook totaal ongepast gevonden als wij na een bezoek aan de sloppenwijken heel luxueus waren gaan slapen. We hebben ook een nacht in zo'n *favela* doorgebracht, bij de familie van onze begeleider. Dat was het indrukwekkendste moment van de hele reis. Wij kregen de enige slaapkamer. De familie lag door het hele huis verspreid te slapen, moeder in een hangmat in de gang.

Je hebt ze nu leren kennen en laat ze achter. Dat is wel dubbel!

CHINEES LEREN IN PEKING

Hans Lems (67) en Nellie Prudon (63) volgden een cursus Chinees in Peking

'Een talenreis leek ons een leuke manier om het land van binnenuit te leren kennen. Wij gingen elke dag naar school en kregen dan privéles tot half een. Daarna waren we vrij om Peking te verkennen. Een heel indrukwekkende stad, die we nu goed kennen. En 's avonds deden we braaf ons huiswerk.

We logeerden bij een ouder Chinees echtpaar dat een appartement van drie kamers bewoont. We aten met hen samen, de communicatie verliep met handen en voeten. Het lukte niet altijd. De laatste avond bijvoorbeeld wilden we ze uitnodigen om op onze kosten te gaan eten in een restaurant van hun keuze, maar die boodschap kwam moeilijk over. Toen hebben we de directrice van de school gevraagd de uitnodiging voor ons te vertalen.

Twee weken is natuurlijk lang niet genoeg om zo'n complexe taal goed te leren spreken. Je gaat vooral begrijpen hoe moeilijk Chinees eigenlijk is. Sommige woorden hebben een heel andere toonhoogte uitspraak. Toch pik je zelfs in die korte tijd wel wat dagelijkse woorden op. Het contact met de mensen is heel erg leuk. Chinezen weten heel goed waar wij het in Europa over hebben, van de Olympische Spelen tot mensenrechtenkwesties.'